

31986L0280

L 181/16

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

4.7.1986

SMĚRNICE RADY**ze dne 12. června 1986****o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění některých nebezpečných látek uvedených v seznamu I přílohy směrnice 76/464/EHS**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

průmyslových oborů a stanovit jakostní cíle pro vodní prostředí, do něhož jsou tyto látky vypouštěny;

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 100 a 235 této smlouvy,

vzhledem k tomu, že cílem zavádění mezních hodnot a jakostních cílů je zabránit znečišťování různých částí vodního prostředí, které by mohlo být vypouštěním těchto látek zasaženo;

s ohledem na směrnici Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství ⁽¹⁾, a zejména na článek 6 uvedené směrnice,

vzhledem k tomu, že tyto mezní hodnoty a jakostní cíle jsou určovány k tomuto účelu a neslouží ke stanovení pravidel pro ochranu spotřebitele nebo obchodu s produkty pocházejícími z vodního prostředí;

s ohledem na návrh Komise ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že je vhodné stanovit zásady pro podávání zpráv Komisi o každém vybraném a uplatňovaném jakostním cíli tak, aby členské státy mohly prokazovat dodržování jakostních cílů;

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽³⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽⁴⁾,

vzhledem k tomu, že je nutné, aby členské státy zajistily, že opatření přijatá při provádění této směrnice nezpůsobí zvýšené znečišťování půdy nebo ovzduší;

vzhledem k tomu, že za účelem ochrany vodního prostředí Společenství před znečišťováním některými nebezpečnými látkami zavádí článek 3 směrnice 76/464/EHS systém předem udělených povolení, která stanoví emisní normy pro vypouštění látek ze seznamu I přílohy uvedené směrnice; že článek 6 uvedené směrnice požaduje stanovení mezních hodnot pro tyto emisní normy a rovněž tak i jakostní cíle pro vodní prostředí zasažené vypouštěním těchto látek;

vzhledem k tomu, že pro účinné uplatňování této směrnice bude také prováděno monitorování vodního prostředí zasaženého vypouštěním uvedených látek členskými státy; že pravomoci k zavedení monitorování nejsou upraveny směrnicí 76/464/EHS; že jelikož Smlouva nestanoví pravomoci k tomuto účelu, použije se článek 235 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že se od členských států požaduje uplatňování mezních hodnot, s výjimkou případů, kde mohou použít jakostní cíle;

vzhledem k tomu, že v případě některých významných zdrojů znečišťování těmito látkami, u kterých nelze uplatnit mezní hodnoty Společenství nebo vnitrostátní emisní normy, budou připraveny zvláštní programy k odstranění tohoto znečišťování; že k tomu potřebné pravomoci nejsou ve směrnici 76/464/EHS obsaženy, že jelikož Smlouva neobsahuje zvláštní výkonné pravomoci k tomuto účelu, použije se článku 235 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že nebezpečné látky, jichž se týká tato směrnice, byly vybrány hlavně na základě kritérií obsažených ve směrnici 76/464/EHS;

vzhledem k tomu, že podzemní vody mohou být vyňaty z působnosti této směrnice, neboť podléhají směrnici 80/68/EHS ⁽⁵⁾;

vzhledem k tomu, že kvůli znečišťování vypouštěním těchto látek do vodního prostředí, způsobenému mnoha průmyslovými obory je nutné stanovit určité mezní hodnoty pro vypouštění podle

vzhledem k tomu, že pro účinné provádění této směrnice je důležité, aby Komise předávala Radě každých pět let srovnávací hodnocení provádění směrnice členskými státy;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23.⁽²⁾ Úř. věst. C 70, 18.3.1985, s. 15.⁽³⁾ Úř. věst. C 120, 20.5.1986.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 188, 29.7.1985, s. 19.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43.

vzhledem k tomu, že tato směrnice bude na návrh Komise pozměňována a doplňována v souladu s vývojem vědeckých poznatků zejména o toxicitě, persistenci a akumulaci daných látek v živých organismech a sedimentech nebo v případě zdokonalení nejlepších dostupných technických prostředků; že je za tímto účelem nutné doplnit tuto směrnici ustanoveními o dalších nebezpečných látkách a pozměnit obsah příloh,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice:

- stanoví podle čl. 6 odst. 1 směrnice 76/464/EHS mezní hodnoty emisních norem látek uvedených v čl. 2 písm. a) pro vypouštění z průmyslových závodů, které jsou uvedeny v čl. 2 písm. e) této směrnice,
 - stanoví podle čl. 6 odst. 2 směrnice 76/464/EHS jakostní cíle pro látky uvedené v čl. 2 písm. a) této směrnice ve vodním prostředí,
 - stanoví podle čl. 6 odst. 4 směrnice 76/464/EHS lhůty pro splnění podmínek obsažených v povoleních vydaných příslušnými orgány členských států pro stávající vypouštění,
 - stanoví podle čl. 12 odst. 1 směrnice 76/464/EHS referenční metody stanovení obsahu látek uvedených ve čl. 2 písm. a) této směrnice při vypouštění do vodního prostředí,
 - stanoví podle čl. 6 odst. 3 směrnice 76/464/EHS monitorovací postup,
 - žádá členské státy, aby vzájemně spolupracovaly v případě vypouštění, které zasahuje vody více členských států,
 - nařizuje členským státům, aby vypracovaly programy k zamezení nebo odstranění znečišťování pocházejícího ze zdrojů uvedených v článku 5,
 - stanoví v příloze I obecná ustanovení, která platí pro všechny látky uvedené v čl. 2 písm. a) a která se vztahují zejména na mezní hodnoty emisních norem (část A), jakostní cíle (část B) a referenční metody stanovení (část C),
 - stanoví v příloze II zvláštní ustanovení použitelná pro každou jednotlivou látku, která rozšiřují a doplňují uvedené části.
2. Tato směrnice se vztahuje na vody uvedené v článku 1 směrnice 76/464/EHS, s výjimkou podzemních vod.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „látkami“ nebezpečné látky, které patří k třídám a skupinám látek obsažených v seznamu I přílohy směrnice 76/464/EEC a které jsou uvedeny v příloze II této směrnice,
- b) „mezními hodnotami“ hodnoty stanovené pro každou látku uvedenou v písmenu a) a obsaženou v části A přílohy II;
- c) „jakostními cíli“ požadavky stanovené pro každou látku uvedenou v písmenu a) a obsaženou v části B přílohy II;
- d) „nakládáním s látkami“ každý průmyslový postup zahrnující výrobu, přeměnu nebo používání látek uvedených pod písmenem a) nebo jakýkoli jiný průmyslový proces, při kterém jsou tyto látky přítomny;
- e) „průmyslovým závodem“ závod, v němž jsou upravovány látky uvedené pod písmenem a) nebo sloučeniny látek, které je obsahují,
- f) „stávajícím závodem“ každý průmyslový závod, který je v provozu po uplynutí dvanácti měsíců ode dne oznámení této směrnice, případně po uplynutí dvanácti měsíců ode dne oznámení pozměňující směrnice vztahující se na takový závod,
- g) „novým závodem“
 - průmyslový závod, který zahájí provoz po uplynutí 12 měsíců ode dne oznámení této směrnice, případně po uplynutí 12 měsíců ode dne oznámení pozměňující směrnice vztahující se na takový závod,
 - stávající průmyslový závod, jehož kapacita pro zpracování látek se podstatně zvýšila po uplynutí 12 měsíců ode dne oznámení této směrnice nebo po uplynutí 12 měsíců ode dne oznámení jakékoli pozměňující směrnice vztahující se na takový závod, pokud bude přijata.

Článek 3

1. Mezní hodnoty, lhůty pro jejich splnění a monitorovací postupy pro vypouštění jsou stanoveny v částech A příloh.

2. Mezní hodnoty se obvykle uplatní v místě, kde odpadní vody obsahující látky uvedené v čl. 2 písm. a) opouštějí průmyslový závod.

Pokud je nutné stanovit v případě některých látek jiná místa pro uplatnění mezních hodnot, jsou tato místa uvedena v příloze II.

Jsou-li odpadní vody obsahující tyto látky čištěny mimo průmyslový závod, v čistírně odpadních vod, kde jsou tyto látky odstraňovány, může členský stát povolit uplatňování mezních hodnot v místě, kde jsou odpadní vody vypouštěny z čistírny odpadních vod.

3. Povolení podle článku 3 směrnice 76/464/EHS musí obsahovat opatření nejméně tak přísná jako opatření v částech A s výjimkou případů, kdy členský stát dodržuje ustanovení čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice na základě částí B příloh.

Povolení jsou přezkoumávána nejméně každé čtyři roky.

4. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států vyplývající z odstavců 1, 2 a 3 a ze směrnice 76/464/EHS, mohou členské státy udělit povolení novým závodům jen tehdy, jestliže tyto závody uplatňují normy odpovídající nejlepším dostupným technickým prostředkům k odstraňování znečištění v souladu s článkem 2 zmíněné směrnice nebo k předcházení narušování pravidel hospodářské soutěže.

Pokud členský stát použije jakoukoli metodu, u které z technických důvodů neodpovídají zamýšlená opatření nejlepším dostupným technickým prostředkům, předloží tento členský stát před vydáním každého povolení Komisi zdůvodnění svého postupu.

Komise neprodleně postoupí tato zdůvodnění členským státům a neprodleně jim zašle zprávu, v níž sdělí své stanovisko k výjimce uvedené v odstavci 2. V případě nutnosti předloží současně Komisi Radě příslušné návrhy.

5. Referenční metoda rozboru ke stanovení přítomnosti látek uvedených v čl. 2 písm. a) je obsažena v části C přílohy II. Jiné metody mohou být použity za podmínky, že mez detekce, přesnost a správnost těchto metod je alespoň srovnatelná s metodami uvedenými v části C přílohy II.

6. Členské státy zajistí, že opatření přijatá podle této směrnice nepovedou ke zvýšení znečišťování jiných prostředí těmito látkami, zejména půdy a ovzduší.

Článek 4

Dotyčné členské státy odpovídají za dohled nad vodním prostředím zasazeným vypouštěním z průmyslových závodů a z jiných významných zdrojů.

V případě vypouštění, které zasahuje vody více než jednoho členského státu, spolupracují dotyčné členské státy na sladění svých monitorovacích postupů.

Článek 5

1. Pro látky, na které se vztahují zvláštní ustanovení v příloze II, vypracují členské státy zvláštní programy pro zamezení nebo odstranění znečišťování z jiných významných zdrojů těchto látek (včetně vícenásobných a rozptýlených zdrojů), než jsou zdroje vypouštění podléhající stanoveným mezním hodnotám Společenství nebo vnitrostátním emisním normám.

2. Tyto programy obsahují nejhodnější opatření a technologie k nahrazování, zachycování nebo recyklování látek uvedených v odstavci 1.

3. Tyto zvláštní programy se musí provést nejpozději pět let od oznámení směrnice, která se na tyto látky vztahuje.

Článek 6

1. Komise vypracuje srovnávací hodnocení provádění této směrnice členskými státy na základě informací, které jí členské státy Komisi poskytnou v souladu s článkem 13 směrnice 76/464/EHS, a na základě její žádosti předkládané zvlášť pro každý případ. Informace se týkají zejména:

— podrobností o povoleních stanovujících emisní normy pro vypouštění látek,

— závěrů ze soupisu látek o vypouštění látek do vod uvedených v čl. 1 odst. 2,

— plnění mezních hodnot nebo jakostních cílů uvedených v částech A a B přílohy II,

- výsledků monitorování uvedeného v článku 4 vodního prostředí zasaženého vypouštěním,
- zvláštních programů na odstranění znečišťování podle článku 5.

2. Komise zašle Radě každých pět let srovnávací hodnocení uvedené v odstavci 1, poprvé čtyři roky ode dne oznámení této směrnice.

3. V případě změn ve vědeckém poznání o toxicitě, persistenci a akumulaci látek uvedených v čl. 2 písm. a) v živých organismech a sedimentech nebo v případě zdokonalení nejlepších dostupných technických prostředků předloží Komise Radě příslušné návrhy na zpřísnění mezních hodnot a jakostních cílů nebo na stanovení nových mezních hodnot a jakostních cílů.

Článek 7

1. Členské státy uvedou v účinnost opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1988. Neprodleně o tom uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů přijatých v oblasti působnosti této směrnice neprodleně po jejich přijetí.

Článek 8

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 12. června 1986.

Za Radu

předseda

P. WINSEMIUS

PŘÍLOHA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Tato příloha je rozdělena do tří částí, které obsahují obecná ustanovení přijatá pro všechny látky:

- A: mezní hodnoty emisních norem,
- B: jakostní cíle,
- C: referenční metody stanovení.

Obecná ustanovení jsou upřesněna a doplněna v příloze II řadou zvláštních opatření pro jednotlivé látky.

ČÁST A

Mezní hodnoty, lhůty pro jejich splnění a monitorovací postupy pro vypouštění

1. Mezní hodnoty a lhůty pro jejich splnění jsou stanoveny v části A přílohy II pro různé typy průmyslových závodů.

2. Množství vypouštěných látek je vyjádřeno ve vztahu k množství látek vyrobených, zpracovaných nebo používaných průmyslovým závodem ve stejném období nebo v souladu s čl. 6 odst. 1 směrnice 76/464/EHS ve vztahu k jinému parametru příznačnému pro tuto činnost.

3. Mezní hodnoty pro průmyslové závody, které vypouštějí látky uvedené v čl. 2 písm. a) a které nejsou vyjmenovány v části A přílohy II, stanoví Rada v případě potřeby později. Do té doby stanoví členské státy emisní normy pro vypouštění těchto látek samostatně v souladu se směrnicí 76/464/EHS. Při stanovování těchto norem je nutno přihlížet k nejlepším dostupným technickým prostředkům a dbát, aby normy byly stejně přísné jako nejbližší srovnatelné mezní hodnoty uvedené v části A přílohy II.

Tento odstavce se použije rovněž v případě, že průmyslový závod provozuje jiné činnosti, než pro které byly stanoveny mezní hodnoty v části A přílohy II a při kterých pravděpodobně dochází k vypouštění látek uvedených v čl. 2 písm. a).

4. Mezní hodnoty vyjádřené jako koncentrace, které zásadně nesmí být překročeny, jsou uvedeny v části A přílohy II pro příslušné průmyslové závody. V žádném případě nesmějí tyto mezní hodnoty vyjádřené jako nejvýše přípustné koncentrace převyšovat mezní hodnoty vyjádřené pomocí hmotnosti dělené potřebným objemem vody na prvek charakteristický pro znečišťující činnost, s výjimkou situace, kdy nejvýše přípustné koncentrace jsou jedinými používanými hodnotami. Protože však koncentrace těchto látek ve vypouštěních závisí na objemu použité vody, který je pro různé procesy a závody odlišný, musí být mezní hodnoty, vyjádřené jako hmotnost vypouštěných látek vztahena k parametrům charakterizujícím činnost uvedenou v části A přílohy II, ve všech případech dodrženy.

5. Aby bylo možné kontrolovat, zda vypouštění látek uvedených v čl. 2 písm. a) splňuje emisní normy, je nutné zavést monitorovací postupy.

Tato opatření musí zajistit odběr a rozbor vzorků, měření průtoku vypouštění a množství zpracovávaných látek, případně měření parametrů charakteristických pro znečišťující činnost, jak je uvedeno v části A přílohy II.

Není-li možno určit množství zpracovávaných látek, může být monitorovací postup založen na množství látek, které lze použít vzhledem k výrobní kapacitě, pro niž je povolení vystaveno.

6. Reprezentativní vzorek vypouštění musí být odebrán po dobu 24 hodin. Množství vypouštěných látek za měsíc se spočítá z denních množství vypouštěných látek.

V příloze II však mohou být stanovena pro vypouštění některých látek mezní množství a není-li těchto množství dosahováno, mohou členské státy použít zjednodušené monitorovací postupy.

7. Vzorkování a měření průtoku podle bodu 5 se obvykle provádí v místě uplatňování mezních hodnot v souladu s čl. 3 odst. 2.

Jestliže je však třeba zajistit, aby stanovení splňovala požadavky části C příloh, mohou členské státy povolit vzorkování a měření průtoku i na jiném místě, než kde se mezní hodnoty uplatňují, za předpokladu, že:

- stanovování zahrnují všechny vody vypouštěné ze závodu, které by mohly být znečišťovány uvedenými látkami,
- pravidelné kontroly ukážou, že počet stanovení je plně reprezentativní pro vypouštěná množství v místech uplatňování mezních hodnot nebo je vždy vyšší.

ČÁST B

Jakostní cíle, lhůty pro jejich splnění a monitorovací postupy při jejich plnění

1. V případě členských států, které použijí výjimky v souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 76/464/EHS, se emisní normy, které tyto státy musí zavést a uplatňovat podle článku 5 uvedené směrnice, stanoví tak, aby v oblasti zasažené vypouštěním látek uvedených v čl. 2 písm. a) byly dodržovány jakostní cíle nebo cíle, které jsou stanoveny v níže uvedených odstavcích 2 a 3. Příslušný orgán označí pro každý případ zasaženou oblast a vybere z jakostních cílů stanovených v níže uvedených odstavcích 2 a 3 cíle, které považuje za vhodné pro použití s ohledem na způsob využívání zasažené oblasti a na skutečnost, že cílem této směrnice je zabránit veškerému znečišťování.
2. S ohledem na zamezení znečišťování uvedeného ve směrnici 76/464/EHS a v souladu článkem 2 uvedené směrnice se stanoví jakostní cíle a lhůty pro jejich splnění podle části B přílohy II.
3. Není-li stanoveno jinak v části B přílohy II, jsou všechny koncentrace uvedené jako jakostní cíle aritmetickým průměrem výsledků získaných během jednoho roku.
4. Pokud se u vod v jedné oblasti uplatňuje více jakostních cílů, musí být jakost vody taková, aby splňovala každý z těchto cílů.
5. V každém povolení uděleném v souladu s touto směrnicí stanoví příslušný orgán podrobné podmínky, monitorovací postupy a lhůty k zajištění souladu s příslušným jakostním cílem nebo cíli.
6. V souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 76/464/EHS předloží členské státy Komisi pro každý vybraný a uplatňovaný jakostní cíl zprávu o:
 - místech vypouštění a způsobech rozptylu,
 - oblasti uplatnění jakostních cílů,
 - místech vzorkování,
 - četnosti vzorkování,
 - metodách vzorkování a stanovení,
 - získaných výsledcích.
7. Vzorky jsou odebírány v místě dostatečně blízkém místu vypouštění, aby byly reprezentativní pro kvalitu vodního prostředí v oblasti zasažené vypouštěním a četnost vzorkování musí být dostatečná k prokázání každé změny vodního prostředí, zejména s ohledem na přírodní změny hydrologických podmínek.

ČÁST C

Referenční metody a mez detekce

1. V rámci působnosti této směrnice se použijí definice uvedené ve směrnici Rady 79/869/EHS ze dne 9. října 1979 o metodách stanovení a o četnosti vzorkování a rozborů povrchových vod určených v členských státech k odběru pitné vody ⁽¹⁾.
2. Referenční metody stanovení používané k určení koncentrace dotyčných látek a mez detekce pro příslušné prostředí jsou uvedeny v části C přílohy II.
3. Mez detekce, správnost a přesnost metody jsou uvedeny pro každou látku v části C přílohy II.
4. Průtok vypouštění se měří s přesností ± 20 %.

(¹) Úř. věst. L 271, 29.10.1979, s. 44.

PŘÍLOHA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

1. Pro tetrachlormethan
2. Pro DDT
3. Pro pentachlorfenol (PCP)

Číslování látek uvedených v této příloze odpovídá seznamu 129 látek obsažených ve sdělení Komise Radě ze dne 22. června 1982 ⁽¹⁾.

Pokud budou v budoucnu začleňovány do této přílohy látky, které nejsou obsaženy ve výše uvedeném seznamu, budou číslovány postupně v pořadí počínaje číslem 130.

I. Zvláštní ustanovení pro tetrachlormethan (č. 13) ⁽²⁾

č. CAS 56-23-5 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Úř. věst. C 176, 14.7.1982, s. 3.

⁽²⁾ Článek 5 se uplatní zejména pro užívání tetrachlormethanu v průmyslových prádelnách.

⁽³⁾ Číslo podle CAS (Chemical Abstract Service).

Část A (13): Mezní hodnoty emisních norem

Typ průmyslového závodu (¹) (²)	Typ průměrné hodnoty	Mezní hodnota vyjádřená jako (³)		Musí být splněna do
		hmotnost	koncentrace	
1. Výroba tetrachlormethanu perchlorováním	měsíčně	a) proces s vypíráním: 40 g CCl ₄ na tunu celkové výrobní kapacity CCl ₄ a perchlorethylenu	1,5 mg/l	} 1. 1. 1988
		b) proces bez vypírání: 2,5 g/t	1,5 mg/l	
	denně	a) proces s vypíráním: 80g/t	3 mg/l	
		b) proces bez vypírání: 5 g/t	3 mg/l	
2. Výroba tetrachlormethanu chlorováním methanu (včetně generace chloru vysokotlakou elektrolýzou) a výroba z methanolu	měsíčně	10 g CCl ₄ natunucelkové výrobní kapacity chlormethanů	1,5 mg/l	} 1. 1. 1988
	denně	20g/t	3 mg/l	
3. Výroba chlorfluor-uhlovodíků (⁴)	měsíčně	—	—	—
	denně	—	—	—

(¹) K průmyslovým závodům uvedeným v bodu 3 části A přílohy I se řadí zejména závody používající tetrachlormethan jako rozpouštědlo.

(²) Zjednodušený monitorovací postup může být zaveden, pokud vypouštění nepřekročí 30 kg za rok.

(³) Vzhledem k těkavosti tetrachlormethanu a za účelem zajištění souladu s čl. 3 odst. 6 této směrnice budou členské státy vyžadovat dodržení mezních hodnot i směrem proti proudu od dotčených závodů, pokud jde o procesy zahrnující míšení odpadních vod obsahujících CCl₄ na volném ovzduší; přitom musí zajistit, že se náležitě vezmou v úvahu veškeré pravděpodobně znečištěné vody.

(⁴) V současné době není možno stanovit mezní hodnoty pro tento obor. Rada stanoví tyto hodnoty později na návrh Komise.

Část B (13): Jakostní cíle (¹)

Prostředí	Jakostní cíl	Jednotka	Musí být splněn do
Vnitrozemské povrchové vody	} 12	μg/l CCl ₄	1. 1. 1988
Vody v ústí řek			
Vnitřní pobřežní vody jiné než vody v ústí řek			
Teritoriální vody			

(¹) Aniž je dotčen čl. 6 odst. 3 směrnice 76/464/EHS, zjednodušený monitorovací postup může být zaveden, prokáže-li se, že neexistuje žádná překážka pro splnění a stálé dodržování výše uvedených jakostních cílů.

Část C (13): Referenční metody stanovení

1. Referenční metodou stanovení, která se použije pro stanovení tetrachlormethanu v odpadních vodách a ve vodách, je plynová chromatografie.

Pro koncentrace pod 0,5 mg/l je používán citlivý detektor s mezí stanovení ⁽¹⁾ 0,1 µg/l. Pro koncentrace nad 0,5 mg/l je přijatelná hodnota meze stanovení ⁽¹⁾ 0,1 mg/l.

2. Správnost a přesnost metody mají být ± 50 % při koncentraci odpovídající dvojnásobku hodnoty meze stanovení. ⁽¹⁾

II. Zvláštní ustanovení pro DDT (č. 46) ⁽²⁾ ⁽³⁾

č. CAS 50-29-3 ⁽⁴⁾

UJEDNÁNÍ: Koncentrace DDT ve vodním prostředí, sedimentech, tělech měkkýšů, korýšů nebo ryb se nesmí časem významně zvyšovat.

Část A (46): Mezní hodnoty emisních norem ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Typ průmyslového závodu ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Typ průměrné hodnoty	Mezní hodnota vyjádřená jako		Musí být splněna do
		g/t vyráběné, zpracovávané nebo užívané látky	mg/l odpadní vody	
Výroba DDT včetně zpracování DDT v místě výroby	měsíčně	8	0,7	1. 1. 1988
	denně	16	1,3	1. 1. 1988
	měsíčně	4	0,2	1. 1. 1988
	denně	8	0,4	1. 1. 1988

⁽¹⁾ Pokud jde o nové závody, nejlepší dostupné technické prostředky umožní stanovit emisní normy pro DDT nižší než 1 g/t vyrobených látek.

⁽²⁾ Na základě zkušeností získaných při uplatňování této směrnice Komise předloží Radě podle čl. 6 odst. 3 této směrnice v přiměřené lhůtě návrhy na stanovení přísnějších mezních hodnot, které vstoupí v platnost do roku 1994.

⁽³⁾ K průmyslovým závodům uvedeným v bodu 3 části A přílohy I se řadí zejména průmyslové závody zpracovávající DDT mimo místo výroby a průmyslová výroba dikofolu.

⁽⁴⁾ Zjednodušený monitorovací postup může být zaveden, pokud vypouštění DDT nepřekročí 1 kg za rok.

⁽¹⁾ „Mez stanovení“ x g dané látky je nejmenší množství látky kvantitativně určitelné ve vzorku na základě dané pracovní metody, jež může být odlišeno od nuly.

⁽²⁾ Součet izomerů: 1,1,1-trichlor-2,2-bis(p-chlorfenyl)ethan;
1,1,1-trichlor-2-(o-chlorfenyl)-2-(p-chlorfenyl)ethan;
1,1-dichlor-2,2-bis(p-chlorfenyl)ethylen a
1,1-dichlor-2,2-bis(p-chlorfenyl)ethan.

⁽³⁾ Článek 5 platí pro DDT, pokud jsou zjištěny i jiné zdroje než ty, které jsou uvedeny v této příloze.

⁽⁴⁾ Číslo podle CAS (Chemical Abstract Service).

Část B (46): Jakostní cíle

Prostředí	Jakostní cíl	Jednotka	Musí být splněn do
Vnitrozemské povrchové vody	10 pro izomer para-para- DDT	} µg/l	1. 1. 1988
Vody v ústí řek			
Vnitřní pobřežní vody jiné než vody v ústí řek	25 pro veškeré DDT		
Teritoriální mořské vody			

Část C (46): Referenční metody stanovení

- Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení DDT v odpadních vodách a ve vodním prostředí je plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po extrakci vhodným rozpouštědlem. Mez stanovení ⁽¹⁾ pro veškeré DDT je cca 4 µg/l pro vodní prostředí a 1 µg/l pro odpadní vody v závislosti na počtu cizorodých látek přítomných ve vzorku.
- Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení DDT v sedimentech a organismech je plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po vhodné úpravě vzorků. Mez stanovení ⁽¹⁾ je 1 µg/kg.
- Správnost a přesnost metody musí být ± 50 % při koncentraci odpovídající dvojnásobku hodnoty meze stanovení ⁽¹⁾.

III. Zvláštní ustanovení pro pentachlorfenol – PCP (č. 102) ⁽²⁾ ⁽³⁾č. CAS 87-86-5 ⁽⁴⁾

UJEDNÁNÍ: Koncentrace PCP v sedimentech, tělech měkkýšů, korýšů nebo ryb se nesmí časem významně zvyšovat.

Část A (102): Mezní hodnoty emisních norem

Typ průmyslového závodu ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Typ průměrné hodnoty	Mezní hodnota vyjádřená jako		Musí být splněna do
		g/t vyráběné, zpracovávané nebo užívané látky	mg/l odpadní vody	
Výroba pentachlorfenolátu sodného hydrolyzou hexachlorbenzenu	měsíčně	25	1	1. 1. 1988
	denně	50	2	1. 1. 1988

⁽¹⁾ K průmyslovým závodům uvedeným v části A bodu 3 přílohy I se řadí zejména průmyslové závody vyrábějící pentachlorfenolát sodný zmýdelňováním nebo pentachlorfenol chlorací.

⁽²⁾ Zjednodušený monitorovací postup může být zaveden, pokud vypouštění PCP nepřekročí 3 kg za rok.

⁽¹⁾ „Mez stanovení“ x g dané látky je nejmenší množství látky kvantitativně určitelné ve vzorku na základě dané pracovní metody, jež může být odlišeno od nuly.

⁽²⁾ Chemická sloučenina 2,3,4,5,6-pentachlor-1-hydroxy-benzen a jeho soli.

⁽³⁾ Článek 5 platí pro pentachlorfenol, a zejména při jeho používání k ošetřování dřeva.

⁽⁴⁾ Číslo podle CAS (Chemical Abstract Service).

Část B (102): Jakostní cíle

Prostředí	Jakostní cíl	Jednotka	Musí být splněn do
Vnitrozemské povrchové vody	2	µg/l	1. 1. 1988
Vody v ústí řek			
Vnitřní pobřežní vody jiné než vody v ústí řek			
Teritoriální vody			

Část C (46): Referenční metody stanovení

1. Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení pentachlorfenolu v odpadních vodách je vysokotlaká kapalinová chromatografie nebo plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po extrakci vhodným rozpouštědlem. Mez stanovení ⁽¹⁾ je 2 µg/l pro odpadní vody a 0,1 µg/l pro vodní prostředí.
2. Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení pentachlorfenolu v sedimentech a organizmech je vysokotlaká kapalinová chromatografie nebo plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po vhodné úpravě vzorků. Mez stanovení ⁽¹⁾ je µg/kg.
3. Správnost a přesnost metody musí být ± 50 % při koncentraci odpovídající dvojnásobku hodnoty meze stanovení.

⁽¹⁾ „Mez stanovení“ x g dané látky je nejmenší množství látky kvantitativně určitelné ve vzorku na základě dané pracovní metody, jež může být odlišeno od nuly.